Dosar nr. 2-12385/2025
2-25082160-12-2-10062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 august 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, *în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă*, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „Termoelectrica" S.A., intervenient accesoriu Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, împotriva lui Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces

La 27 mai 2025, „Termoelectrica" S.A., prin intermediul directorului general Iurie Razlovan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat:

- admiterea spre examinare prezenta cerere de chemare în judecată;

- încasarea în mod solidar de la Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie în beneficiul „Termoelectrica" SA, a datoriei în mărime de 10476,37 lei, pentru consumul energiei termice, acumulată în perioada august 2024 – februarie 2025;

- încasarea în mod solidar de la Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie în beneficiul „Termoelectrica" SA a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 469,01 lei și taxă de timbru în sumă de 200 lei și alte cheltuieli de judecată care vor fi suportate suplimentar în legătura cu examinarea cauzei;

- în cazul imposibilității prezentării reprezentantului reclamantului în ședința de judecată – examinarea pricinii în absența reprezentantului reclamantului, cu remiterea copiei de pe hotărâre, în ordinea prevăzută de art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În motivarea cererii de chemare în judecată, s-a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Totodată, potrivit art. 51 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la locuințe, prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale pentru proprietari sau locatari se efectuează

în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari sau locatari. În cazul în care contractul, din motive tehnice, nu poate fi încheiat direct cu proprietarii/locatarii, acesta se încheie între prestatorii de servicii și administrator (asociația de proprietari din condominiu), care, la rândul său, încheie contracte cu fiecare proprietar/locatar.

În temeiul art. 40 alin. (2) al Legii nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, pct. 45 al Regulamentului privind furnizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 23/2017 din 26 ianuarie 2017 și art. 49 al Legii nr. 187/14.07.2022 cu privire la condominiu, furnizorul de energie termică „Termoelectrica" S.A, are încheiat contract nr. ***** din 19 august 2024 de furnizare a energiei termice cu gestionarul fondului locativ - Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, intermediar de servicii, care este reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică, inclusiv din căminele și blocurile de locuit departamentale.

De asemenea, indică reclamanta că, în conformitate cu art. 49 „Contractarea de către asociație a serviciilor intermediate și răspunderea pentru plata lor" al Legii nr. 187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu, asociația este un reprezentant indirect al tuturor proprietarilor din condominiu. Astfel, din data încheierii între asociație și furnizor a contractului de furnizare a serviciilor intermediate (în cazul dat contractul de furnizare a energiei termice) survine un efect juridic excepțional - fiecare consumator de servicii intermediate (proprietar sau posesor al unității), deși nu încheie contract privind serviciile intermediate, se consideră, prin efectul prezentei legi, parte la contractul privind serviciile intermediate, în calitate de consumator de servicii.

Potrivit art. 49 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 187/2022 cu privire la condominiu dar și prevederilor pct. 10 al contractului de furnizare a energiei termice, fiecare proprietar și posesor al unităților din condominiu, se consideră parte la contract în calitate de consumator, ultimii au anumite obligații consfințite în pct. 16 al contractului și anume: 1) să achite integral și în termen facturile emise de furnizor sau alți intermediari contractați de furnizor ori intermediarul de servicii; 2) consumatorii dintr-o unitate sunt în solidar obligați să plătească furnizorului costul serviciului repartizat unității care le aparține ori pe care o posedă, conform facturilor emise de către furnizor sau alți intermediari contractați de furnizor ori intermediarul de servicii.

Astfel, în sensul art. 49 alin. (3) lit. i) al Legii nr. 187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu și pct. 45 al Regulamentului privind furnizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 23/2017 din 26 ianuarie 2017, furnizorul „Termoelectrica" S.A. are obligația să repartizeze între unități costul serviciilor intermediate și să le factureze direct, inclusiv costul care se repartizează: unităților

debranșate de la servicii; unităților pentru care nu se prezintă indicațiile echipamentelor de măsurare; unităților ale căror echipamente de măsurare nu mai sunt conforme cu legea, iar proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile din cadrul blocului locativ, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite. Prevederile respective sunt consfințite în art. 25 alin. (1) al Legii nr. 1402/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 49 alin. (3) lit. c) Legii nr. 187/14.07.2022, art. 37 alin. (3), art. 51 alin. (4) Legii nr. 75/30.04.2015 cu privire la locuințe; pct. 112, 115 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale , aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281 din 17 aprilie 2024).

Reclamanta specifică că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie sunt proprietari/locatari al *****, str. *****, mun. Chișinău. În baza prevederilor legale cât și al contractului de furnizare a energiei termice, pârâtul acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Conform ultimului document de plată/factură din februarie 2025, pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 67310,69 lei, însă „Termoelectrica” S.A. solicită doar încasarea sumei în mărime de 10476,37 lei, acumulată perioada august 2024 – februarie 2025 (inclusiv).

Potrivit art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contract încheiat între operator și consumator.

Potrivit pct. 112, 115 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea servicii! comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281 din 17 aprilie 2024, plățile pentru serviciile comunale și necomunale se percep de la proprietarii/locatarii de unități, în baza facturilor de plată lunare pentru fiecare tip de serviciu, eliberate de asociație/gestionar sau furnizor/prestator/operator de servicii/intermediar la decontări.

Plățile pentru serviciile prestate se achită până la data indicată în factura de plată. La solicitarea consumatorilor, plata pentru serviciile prestate poate fi achitată în prealabil pe o durată convenită de părți, conform condițiilor stipulate în contract și/sau în conformitate cu actele normative care reglementează fiecare serviciu separat.

Aceleași prevederi cu privire la obligația consumatorilor de a achita serviciile comunale conform facturilor primite, este stipulată și în art. 37 alin. (3) al Legii nr. 75/30.04.2015 cu privire locuințe, pe lângă plata pentru închirierea locuinței din fondul public de locuințe sau a locuinței proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă și evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie

electrică, gaze naturale, transportarea deșeurilor, menajere solide și lichide, ascensor și pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale și necomunale, conform facturilor prezentate. La solicitarea locatarului, locatorul este obligat să prezinte bonurile de plată ce confirmă cheltuielile respective.

Totodată, conform art. 49 alin. (3) lit. c) Legii nr. 187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu, consumatorii de servicii intermediate dintr-o unitate sunt în solidar obligați să plătească furnizorului costul serviciilor repartizat unității care le aparține ori pe care o posedă, conform facturilor emise de către furnizor sau alți intermediari contractați de furnizor ori asociație.

Asemenea prevederi se regăsesc și în pct. 10 al contractului de furnizare a energiei termice, potrivit cărora fiecare proprietar și posesor al unităților din condominiu, se consideră parte la contract în calitate de consumator, ultimii au anumite obligații consfințite în pct. 16 al contractului și anume: 1) să achite integral și în termen facturile emise de furnizor sau alți intermediari contractați de furnizor ori intermediarul de servicii; 2) consumatorii dintr-o unitate sunt în solidar obligați să plătească furnizorului costul serviciului repartizat unității care le aparține ori pe care o posedă, conform facturilor emise de către furnizor sau alți intermediari contractați de furnizor ori intermediarul de servicii. Respectiv, în documentele de plată/factură, fiind indicată suma, cât și data scadentă până la care urmează să fie efectuată plata pentru consumul de energie termică.

Astfel, coroborând prevederile legale citate supra se conchide că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora.

Menționează că, conform hotărârii CA ANRE nr. 792 din 22 decembrie 2023 au fost aprobate unele modificări la Regulamentul cu privire la furnizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.23/2017 din 26 ianuarie 2017, inclusiv ce vizează facturarea directă a consumatorilor de către furnizorul de energie termică. Astfel, începând cu 01 ianuarie 2024 facturarea energiei termice locatarilor blocurilor, inclusiv celor debranșați de la sistemul centralizat de încălzire urmează a fi efectuată de „Termoelectrica” S.A.

Conform pct. 45 al Regulamentului (în redacția modificărilor operate prin Hotărârea CA ANRE nr. 792 din 22 decembrie 2023, în vigoare din 30 decembrie 2023), în sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică, inclusiv din căminele și blocurile de locuit departamentale, este administratorul asociației respective, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul. Dacă în cadrul blocului de locuit sunt amplasate spații nelocuibile în proprietatea/folosința/gestiunea terților, furnizorul încheie contracte de furnizare a energiei termice în mod separat cu fiecare

proprietar/chiriaș/gestionar al spațiilor nelocuibile, cu condiția instalării obligatorii a echipamentului de măsurare de către ultimii. În cazul în care nu există posibilitate tehnică de montare a echipamentului de măsurare pentru spații nelocuibile în proprietatea/folosința/gestiunea terților, sarcina repartizării cantității de energie termică consumată constituie obligația furnizorului care repartizează între unități costul serviciilor intermediate și le facturează direct, inclusiv costul care se repartizează: a) unităților debranșate de la servicii; b) unităților pentru care nu se prezintă indicațiile echipamentelor de măsurare; c) unităților ale căror echipamente de măsurare nu mai sunt conforme cu legea. Administratorul asociației încheie cu furnizorul contract de furnizare a energiei termice cu respectarea prevederilor Legii nr. 187/2022 cu privire la condominium.

La fel, prin Hotărârea CA ANRE nr. 792 din 22 decembrie 2023 au fost introduse pct. 45^1, 45^2, 45^3 cu următoarele prevederi: 45^1 - În cazul asociațiilor de proprietari din condominiu, administratorul asociației încheie cu furnizorul un contract de furnizare a energiei termice după aprobarea lui prin hotărârea adunării generale. Această regulă se aplică și în cazul de modificare a contractului de furnizare a energiei termice. Prin derogare de la regula dată, administratorul asociației încheie cu furnizorul contractul de furnizare a serviciilor intermediate de furnizare a energiei termice fără aprobarea lui prin hotărârea adunării generale în condițiile prevăzute de art. 49 alin. (2) al Legii nr. 187/2022 cu privire la condominiu. 45^2 - Drepturile și obligațiile furnizorului de energie termică, intermediarului de servicii cât și a consumatorului casnic/noncasnic sunt prevăzute în art. 49 din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu, Legea nr. 92/2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerări și în prezentul Regulament. 45^3 - Administratorul asociației este obligat să prezinte furnizorului informația integral, referitor la consumatorii/locatarii apartamentelor blocului locativ pentru care se încheie contractul de furnizare a energiei termice, pentru ca ulterior furnizorul să poată repartiza între unități costul tuturor serviciilor intermediate și să le factureze direct.

Conform pct. 66, 105 din Regulamentul nr. 23/2017 din 26 ianuarie 2017, fiecare branșament termic se dotează, în mod obligatoriu, cu echipament de măsurare pentru evidența consumului de energie termică și apă caldă menajeră. Caracteristicile echipamentului de măsurare și locul de amplasare al acestuia se specifică în avizul de racordare și contractul de furnizare a energiei termice, iar facturile se emit în baza indicilor echipamentului de măsurare, a tarifelor aprobate de Agenție și cu respectarea prevederilor prezentului Regulament.

Rezumând conținutul normelor legale și de reglementare citate, conchide că în blocurile locative cu sisteme colective de încălzire, cantitatea de energie termică livrată care este înregistrată de contorul instalat la branșamentul de la intrarea în bloc, SA

„Termoelectrica” în calitate de furnizor de energie termică este obligată de la 01 ianuarie 2024 să repartizeze și să factureze proprietarii/locatarii (inclusiv și celor debranșați de la sistemul centralizat de încălzire) toată energia termică consumată.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a), art. 10 alin. (1) și (2), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (2) lit. g), art. 19 alin. (1) și (2), art. 992-1018, art. 858 alin. (2) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice. Persoanele participante la raporturile juridice civile trebuie să-și exercite obligațiile în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Prin prisma prevederilor enunțate se constată că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, proprietarului/locatarului apartamentului, care a negat în totalmente obligațiile de plată, în pofida faptului că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționat în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată pârâții nu au întreprins nici o acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Prin prisma prevederilor enunțate supra, se constată că, executarea obligației de plată a datoriei sus menționate, urmează a fi pusă în sarcina pârâtului de către instanța de judecată, or pârâții au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată (art. 863 alin. (1) lit. b) Cod civil), astfel nefiind necesară transmiterea unei somații suplimentare către pârât.

Neglijarea de către pârâți a plății lunare pentru serviciul prestat, direct a dus la acumularea datoriei față de furnizorul „Termoelectrica” S.A., fapt ce a determinat înaintarea prezentei acțiuni în instanța de judecată.

Din materialul probatoriu anexat se constată că, „Termoelectrica” S.A. în calitate de furnizor și-a executat corespunzător toate obligațiile contractuale, or a livrat energie termică debitorului până la branșamentul termic stabilit, în volumul și la calitatea

convenită; a facturat cantitatea de energie termică și a înaintat spre plată debitorului documentele de plată lunare pentru achitare în termenele stabilite. Pretenții cu privire la cantitatea și calitatea energiei termice livrate în perioada raportată, pârâtul nu a înaintat și respectiv nici documentele de plată nu le-a contestat, fapt care demonstrează legalitatea și onestitatea acțiunilor reclamantului. Ori în conformitate cu pct. 51 al Hotărârii Consiliului de administrație al ANRE nr. 23/2017 din 26 ianuarie 2017, clar definește faptul că, furnizorul este în drept să ceară persoanei fizice sau juridice achitarea plății pentru consumul de energie termică și/sau pentru consumul de energie termică neînregistrat sau înregistrat incomplet (dacă acesta există).

La caz, Societății pe Acțiuni „Termoelectrica" îi este justificată calitatea procesuală de reclamant în acțiune civilă prin prisma art. 992-1018 din Cod civil și conform contractului de furnizare a energiei termice menționat supra.

Menționează că, acțiunea în cauză rezidă din faptul că pârâtul a neglijat executarea obligației de plată, în pofida faptului că urma să achite datoria în termenul de executare a unei obligații care este determinat în factură, conform reglementărilor de la 863 alin. (1), lit. b) din Codul civil.

În consecință, pârâții au fost înștiințat prin intermediul facturilor/documentelor de plată despre existența datoriei acumulate cât și data-limită de plată, în conformitate cu prevederile pct. 106 din Regulamentul ANRE nr. 23/2017 din 26 ianuarie 2017.

Mai mult ca atât, în contul de plată factura de plată pârâtul a fost notificat despre faptul că în cazul neachitării în termen a datoriei, furnizorul va fi nevoit să apeleze la instanțele judecătorești pentru încasarea forțată a prejudiciului cauzat, astfel decăzând necesitatea de a fi înaintată o cerere prealabilă.

La caz, în situația în care termenul de executare a obligației de achitare a serviciului prestat este determinat (art. 861 alin. (3) din Codul civil), neexecutarea în termen a obligației respective constituie temeiul de înaintare a unei acțiuni în instanța de judecată fără adresarea unor pretenții prealabile către pârât (decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-15/21 (2-19090917-02-2r- 05012021) din 25 februarie 2021, S.A. „Termoelectrica" în numele debitorului său APLP 50/467 împotriva lui Chiriac Cristin).

Potrivit art. 82 cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei. Totodată, conform art. 94 alin. (1) cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată.

Ținând cont de faptul că reclamantul „Termoelectrica" S.A. a suportat cheltuieli de judecată în vederea achitării taxei de stat și a taxei de timbru, consideră oportun de a încasa, din contul pârâților în beneficiul „Termoelectrica" S.A., taxele achitate în condițiile legii.

Reieșind din cele expuse, reclamanta „Termoelectrica” S.A. solicită admiterea integrală a prezentei acțiuni.

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 276^2 din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 11 iunie 2025. (f.d. 17-17 verso)

Partea reclamantă, părțile pârâte și intervenientul accesoriu au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d. 20-22)

Intervenientul accesoriu Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, necătând la faptul că a fost înștiințat despre examinarea cauzei, nu a prezentat referință pe marginea litigiului respectiv.

La 17 iulie 2025, pârâtul Voznoi Vitalie, a depus referință la cererea de chemare în judecată (f.d. 37-38), în susținerea căreia s-a indicat că, este coproprietar al apartamentului ***** de pe str. ***** mun. Chișinău, de aproximativ 25 de ani.

Menționează că, pârâtul s-a adresat în mod repetat către reclamant - furnizorul de energie termică SA Termoelectrica, precum și către gestionarul fondului locativ, intervenient accesoriu ÎMGFL-19, cu cereri de încheiere a unui contract privind furnizarea serviciului de prestare a energiei termice, însă a primit răspunsuri evazive privind „imposibilitatea încheierii unui contract direct”, fără indicarea clară a motivelor acestei „imposibilități”. Pe tot acest parcurs, pârâtul nu a avut nevoie de furnizarea apei calde, a energiei termice sau a altor surse de energie, întrucât apartamentul este dotat cu un sistem de încălzire autonomă, fapt cunoscut de reprezentanții reclamantului SA Termoelectrica și al intervenientului accesoriu ÎMGFL-19. Mai mult, în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, sunt examinate două cereri de chemare în judecată depuse de pârât împotriva SA Termoelectrica și ÎMGFL-19, referitor la prestarea serviciilor fără contract, solicitarea plății acestora și facturare ilegală.

Pârâtul reține că, prin cererea de chemare în judecată depusă la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, la 18 iunie 2025, reclamantul a solicitat încasarea, în mod solidar, de la pârâții Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie, în favoarea SA Termoelectrica, a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 10476,37 lei pentru perioada august 2024 - februarie 2025 (inclusiv), la adresa: mun. Chișinău, str. *****; încasarea, în mod solidar, de la pârâții Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie, în favoarea SA Termoelectrica, a cheltuielilor de judecată: 469,01 lei - taxa de stat, 200 lei - taxă de timbru, alte cheltuieli de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei. Analizând cererea de chemare în judecată și probele anexate, comunică instanței că nu recunoaște acțiunea și argumentele reclamantului,

considerându-le absolut abuzive și neîntemeiate, care urmează a fi respinse de către instanță pe următoarele motive. Reclamantul SA Termoelectrica indică faptul că, potrivit prevederilor art. 776 Cod civil, obligațiile apar din contract, din fapta ilicită (delict) și din orice alt act capabil să producă efecte juridice conform legii. Acesta menționează că, conform art. 9 alin. (2) lit. a), 10 alin. (1) și (2), 11 alin. (1) și (2), 16 alin. (2) lit. g), 19 alin. (1) și (2), 992-1018, 858 (2) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și alte acte juridice. Participanții la raporturi juridice civile sunt obligați să-și îndeplinească obligațiile în mod corespunzător, cu bună-credință, la locul și în termenul prevăzute de lege, contract, ordinea publică și bunele moravuri. Însă reclamantul SA Termoelectrica ar fi trebuit să pretindă plata nu de la pârât, ci de la intervenientul accesoriu ÎMGFL-19, în calitate de debitor al SA Termoelectrica, în baza contractului încheiat între aceștia, anexat la cererea de chemare în judecată. Totodată, între pârât și niciuna dintre părți, reclamantul SA Termoelectrica sau intervenientul accesoriu ÎMGFL-19 nu există un contract individual, ceea ce înseamnă că nu există nici o obligație față de aceștia. Prin urmare, reclamantul nu are temeiuri juridice să solicite de la pârât plata unor servicii pe care acesta nu le-a solicitat și pentru care nu există un contract individual sau un alt act juridic în formă scrisă între pârât și reclamantul SA Termoelectrica ori între pârât și intervenientul accesoriu ÎMGFL-19 sau orice alt furnizor de servicii.

Pârâtul menționează că, nu a contractat nici o obligație față de reclamant, iar, în consecință, reclamantul nu are dreptul de a solicita executarea unor obligații prin instanță.

Potrivit art. 1375 Cod civil, (1) Prin contractul de prestări servicii o parte (prestatorul) se obligă să presteze anumite servicii celeilalte părți (beneficiarului), iar beneficiarul se obligă să plătească remunerația convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie orice servicii. Iar între pârât și reclamantul SA Termoelectrica nu există un contract individual prevăzut de legislația în vigoare, ceea ce înseamnă că reclamantul nu are dreptul să solicite de la pârât plata pentru servicii pe care acesta nu le-a comandat, pentru care nu există un contract individual nici între pârât și reclamantul SA Termoelectrica și nici între pârât și intervenientul accesoriu ÎMGFL-19. Între timp, încheierea unui contract individual este obligatorie conform prevederilor art. 16 și art. 12 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105/2003, precum și art. 321 alin. (1) și art. 997 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova. Pe lângă aceasta, pe radiatoarele din apartamentul pârâtului nu au fost instalate dispozitive de măsurare, deși acest lucru este tehnic posibil, ceea ce este obligatoriu conform prevederilor art. 12 alin. (7) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105/2003.

Totodată, notează că, legislația în vigoare prevede clar că toate serviciile, inclusiv cele comunale, trebuie prestate în baza unui contract individual. Această obligație a furnizorului este indicată în fiecare act normativ ce ține de furnizarea energiei termice,

precum și de drepturile consumatorului. Menționează doar câteva articole principale: art. 776, art. 997 alin. (1) și (2), art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil al Republicii Moldova, art. 3 și art. 19 din Hotărârea Guvernului nr. 281/2024, art. 16 și art. 12 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105/2003, art. 5 (conceptele de sub-consumator), art. 21 pct. (2) lit. 1), art. 34 pct. (1), art. 36 pct. (1), art. 37 pct. (1) lit. a), art. 38 pct. (3), art. 39 pct. (2), art. 40 alin. (1) din Legea nr. 92 din 29.05.2014, art. 51 pct. (1) din Legea nr. 75 din 30.04.2015, art. 40-47 din Hotărârea ANRE nr. 23 din 26.01.2017 privind aprobarea Regulamentului de alimentare cu energie termică, art. 2 (conceptele de furnizor, consumator și intermediar în decontări), art. 3 alin. (5), art. 12 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 1402/2003, precum și art. 39 Capitolul 5 (Protecția consumatorilor) din Acordul de Asociere cu Legislația reglementează nu doar obligația de încheiere a contractului (chiar și în cazul distribuirii căldurii), ci și determină clar conținutul contractului (art. 40 alin. (3) din Legea nr. 92 din 29.05.2014). Mai mult, conform prevederilor art. 997 din Codul civil al RM, furnizorul ca parte aflată într-o poziție dominantă pe piață este obligat să încheie contracte individuale în acest domeniu. Acest fapt este confirmat și prin hotărârea instanței în cauza nr. 2-9535/2012, ÎMGFL-19 împotriva lui Igor Karger din 06 iunie 2013, și prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 2022 în cauza nr. 2a-1806/2021, ÎMGFL- 19 vs Voznaia Eudochia. Lipsa unui astfel de contract confirmă absența raporturilor juridice între reclamant și pârât, și, respectiv, lipsa obligațiilor pârâtului față de reclamant.

Totodată, pârâtul menționează că, reclamantul SA Termoelectrica, precum și intervenientul accesoriu ÎMGFL-19, dacă îl consideră pe acesta din urmă ca intermediar în decontări, nu i-au propus pârâtului încheierea unui contract individual pentru furnizarea energiei termice în apartament și nu au încheiat un astfel de contract la cererea pârâtului. Iar pârâtul nu a împuternicit în niciun fel reclamantul sau intervenientul accesoriu să semneze contracte de intermediere care privesc direct sau indirect proprietatea sa privată. Și în dosar nu există niciun fel de probe privind astfel de împuterniciri. Prin urmare, până la momentul actual, între pârât și reclamant nu există obligație contractuală, ceea ce înseamnă că reclamantul nu are dreptul să solicite de la pârât plata pentru servicii care nu au fost solicitate și pentru care nu există un contract individual. Legislația în vigoare interzice impunerea serviciilor către consumator și permite refuzul unor astfel de „servicii”. Impunerea serviciilor este o încălcare a prevederilor art. 997 pct. (1) din Codul civil, care prevede că partea care deține o poziție dominantă pe piață nu poate, sub sancțiunea prevăzută de lege, să impună clauze contrare legislației în domeniul concurenței, precum și clauze care permit impunerea serviciilor. Totodată, conform prevederilor art. 6 din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorului, fiecare consumator are dreptul la: b) protecție împotriva riscului de a

achiziționa un produs sau serviciu care poate dăuna vieții, sănătății, moștenirii sau siguranței sale ori care poate aduce atingere drepturilor si intereselor sale legitime.

În plus, cetățeanul are dreptul să refuze un serviciu nesolicitat, conform prevederilor art. 308, art. 312 pct. (1), art. 313 pct. (2), art. 314, art. 316 pct. (2) și (3), art. 321 pct. (1) din Codul civil al Republicii Moldova. Totuși, pârâtului, în calitate de consumator, de două decenii i se furnizează prin impunerea energiei termice de către compania SA Termoelectrica și ÎMGFL-19 ca „serviciu", deși nu există contract individual între aceștia și consumatorul - pârât privind furnizarea acestui serviciu.

Totodată, reamintește că, pârâtul a informat de mai multe ori SA Termoelectrica și ÎMGFL-19 că primește de la aceștia servicii impuse, pentru care nu trebuie să plătească deoarece nu le-a solicitat, și că nu există raporturi contractuale între SA Termoelectrica și pârât, precum nici între ÎMGFL-19 și pârât. Prin urmare, acțiunile SA Termoelectrica și ÎMGFL-19 privind prestarea serviciilor pentru apartamentul în care locuiește pârâtul sunt realizate de aceștia în mod voluntar și, după toate aparențele, în scopuri caritabile, ceea ce nu este interzis de legislația în vigoare. Totuși, legea interzice solicitarea plății pentru un serviciu impus, care nu a fost solicitat și de la care pârâtul a refuzat în mod oficial - așa cum este prevăzut de art. 1064 pct. (8) lit. a), pct. (9) din Codul civil, precum și în art. 16 lit. d) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105/2003.

La fel, pârâtul invocă faptul că reclamantul în cererea sa de chemare în judecată face trimitere la articolele din Codul civil al RM, însă o parte dintre articolele menționate indică faptul că drepturile și obligațiile civile apar din contracte, iar în partea referitoare la „lipsa bunei-credințe", consideră acuzațiile reclamantului nefondate și necorespunzătoare realității. Totodată face trimitere și la art. 40 alin. (2) din Legea nr. 92/2014, însă alin. (1) al acestui articol prevede că furnizarea energiei termice se face doar în baza unui act normativ și/sau a unui contract de furnizare a energiei termice încheiat între unitatea termoenergetică și consumatorul de energie termică, și nu există niciun motiv tehnic care să fi împiedicat încheierea unui contract individual privind furnizarea energiei termice; art. 25 din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002, însă alin. (1) al acestui articol indică clar necesitatea încheierii unui contract între operator și consumator, în baza căruia pot fi aplicate și celelalte părți ale art. 25; articolele din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 privind locuințele, însă și în aceste articole se prevede că furnizarea serviciilor și plata pentru aceste servicii se efectuează în baza contractelor încheiate de furnizorii de servicii direct cu proprietarii sau chiriașii. Totodată, nu există niciun motiv tehnic care să fi împiedicat încheierea unui contract individual privind furnizarea energiei termice; punctele din Regulamentul privind prestarea și plata serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 281 din 17 aprilie 2024, însă punctul 3 din același Regulament prevede, în primul rând, următoarele:

Serviciile se prestează consumatorilor în baza contractelor încheiate direct cu furnizorul/prestatorul/operatorul de servicii. În plus, o parte dintre articolele invocate de reclamant se referă la asociații și condominii, iar în blocul locativ ***** de pe str. ***** Chișinău, nu există niciun condominiu sau asociație înregistrată; punctele din Regulamentul ANRE nr. 23/2017 cu modificările conform Hotărârii Consiliului de Administrație ANRE nr. 792 din 22 decembrie 2023, însă prevederile acestor articole nu pot fi aplicate litigiului în caz, deoarece între reclamant și pârât nu există niciun contract; art. 49 din Legea nr. 187/2022, însă aceste articole se referă la asociații și condominii, iar în blocul locativ ***** de pe str. ***** Chișinău, nu există niciun condominiu sau asociație înregistrată - așa cum s-a indicat mai sus; pct. 10 și 16 din contractul nr. ***** din 19 august 2024, însă punctele acestui contract nu pot fi aplicate pârâtului, deoarece acesta nu este parte a contractului respectiv, iar în cererile sale adresate reclamantului a menționat expres că nu are nici o legătură cu contractul dintre reclamant și intervenientul accesoriu. Astfel, toată legislația invocată de reclamant conține mențiuni privind necesitatea încheierii contractelor între furnizor și consumatorul final, indiferent dacă măsurarea se face prin dispozitive de măsurare sau prin calcule. Iar celelalte prevederi indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată, din motivele menționate mai sus, nu se referă la pârât și nu pot fi aplicate în cadrul litigiului dat. În plus, reclamantul utilizează argumente standard și face referire la regulile și prevederile care îi convin, „uitând" că în aceleași articole se vorbește și despre necesitatea încheierii contractelor.

De asemenea, pârâtul indică că, la pag. 3 a cererii sale de chemare în judecată, reclamantul afirmă că „pârâții au acceptat livrarea și au utilizat serviciul", însă această afirmație este falsă, întrucât în Judecătoria Chișinău, Sediul Centru, sunt în examinare mai multe cereri împotriva acestor livrări (dosarul nr. 2-11649/2023, judecător *****, dosarul nr. 2-4195/2024, judecător - *****). Totodată, nici reclamantul, nici altcineva nu a propus vreodată pârâtului încheierea unui contract individual pentru furnizarea energiei termice. La pag. 7 a cererii sale de chemare în judecată, reclamantul afirmă că pârâtul nu a depus nici un efort pentru a achita datoria, însă această afirmație este de asemenea falsă, întrucât pârâtul nu recunoaște așa-numita datorie și a contestat-o în instanță. În plus, pârâtul a depus numeroase cereri prin care a refuzat acest serviciu. Reclamantul afirmă că, SA Termoelectrica și-a executat toate obligațiile contractuale. Este posibil ca aceste obligații să fi fost executate în raport cu intervenientul accesoriu ÎMGFL-19, cu care reclamantul a încheiat contract. Pârâtul nu a recunoscut acest contract, depunând cereri corespunzătoare. Reclamantul a indicat existența contractului nr. ***** din 19 august 2024, încheiat între SA Termoelectrica și ÎMGFL-19. Însă pârâtul nu a fost informat despre încheierea acestuia, iar după ce a primit o asemenea informație, la mai bine de jumătate de an de la încheierea sa, a transmis reclamantului mai multe cereri prin care a

menționat că nu recunoaște efectele contractului nr. ***** din 19 august 2024, întrucât nu are nicio legătură cu acesta.

Totodată, în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 105/2003, fiecare consumator are dreptul la: c) luarea cunoștinței prealabile cu textul contractului pe care intenționează să-l încheie; e) informații complete, veridice și exacte despre produsele și serviciile achiziționate. Iar art. 777 din Codul civil al RM prevede: (1) Raportul obligațional-poate-naște dreptul la informare, chiar dacă acest lucru nu a fost stipulat expres. Furnizarea informației implică obligația de a elibera documentele corespunzătoare. (2) Dreptul la informare apare în principal atunci când informarea are importanță pentru determinarea conținutului obligației și poate fi exercitat de către persoana de la care se solicită executarea, fără ca prin aceasta să-i fie prejudiciate drepturile. Mai mult, art. 1045 din Codul civil al RM prevede: (1) Contractul care urmează să fie încheiat între trei sau mai multe părți nu se consideră încheiat până când toate părțile nu își exprimă acordul, cu excepția cazului în care contractul anterior între toate aceste părți sau legea permite anumitor părți să încheie contractul în așa mod încât acesta să devină obligatoriu pentru toate părțile. Prin urmare, prevederile contractului încheiat între reclamant și intervenientul accesoriu nu pot fi aplicate pârâtului, iar pârâtul nu are nici o legătură cu acest contract. Iar afirmațiile reclamantului că „pârâții au acceptat livrarea și au utilizat serviciul” sunt neprobate și false.

Mai remarcă pârâtul că, reclamantul indică faptul că, obligația de plată a serviciilor revine beneficiarului, invocând art. 774 pct. (1), 776 și 858 pct. (2) din Codul civil, însă în articolele menționate este vorba despre cu totul altceva, despre obligații și circumstanțele apariției obligațiilor (în alin. (1) al art. 774 se vorbește despre creditor și debitor, iar în art. 776 este vorba despre obligații care decurg din contract sau alte circumstanțe, ceea ce nu are legătură cu pârâtul). Totodată, indicând alin. (2) al art. 858, reclamantul omite faptul că în alin. (1) al art. 858 se indică că temeiurile executării obligației decurg din existența obligației. În plus, deși în articolele menționate „în redactarea reclamantului” sunt prevăzute mențiuni despre așa-numitele „facturi”, nici acolo nu se menționează că pârâtul ar trebui să plătească servicii fără un contract încheiat individual. Mai mult, nu poate fi considerat că pârâtul nu și-ar fi executat în vreun fel obligațiile de administrare cu bună-credință a proprietății, întrucât el s-a adresat în mod repetat furnizorului și administratorului fondului locativ, iar mai târziu chiar s-a adresat în instanță privind încheierea unui contract pentru servicii de furnizare și distribuție a energiei termice (dosarul nr. 2-11649/2023, judecător *****, dosarul nr. 2- 4195/2024, judecător - *****). Astfel, toate cerințele reclamantului privind plata de către pârât a serviciilor în baza unor formulare lăsate în cutia poștală sunt neîntemeiate și nu au niciun suport legal.

La fel, pârâtul indică faptul că, lipsesc dispozitivele de măsurare a energiei termice consumate pe radiatoarele din apartamentul pârâtului, fapt ce contravine prevederilor art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 174/2017 privind energia și art. 12 pct. (6) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003. Prin urmare, reclamantul SA Termoelectrica, care nu a achiziționat și nu a instalat echipamente pentru măsurarea consumului de energie termică, nu poate dovedi că apartamentul în care locuiește pârâtul a consumat exact cantitatea de energie termică indicată în așa-numitele facturi. Totodată, pct. 69 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 03 martie 2022 stabilește necesitatea verificării și determinării caracteristicilor individuale pentru fiecare apartament în care este furnizată energie termică.

Pârâtul menționează că, lipsesc dovezi privind furnizarea completă către pârât a volumului de servicii indicat în chitanțe, pe motivul că administratorul fondului locativ ÎMGFL-19 nu a verificat niciodată numărul de secțiuni ale radiatoarelor din apartamentul pârâtului, în plus, în apartamentul pârâtului nu există nici echipamente de măsurare, deși reclamantul menționează în acțiune că „SA Termoelectrica, în calitate de furnizor, și-a executat corespunzător obligațiile contractuale, furnizând energie termică până la nodul de introducere în volum și calitate convenite”, fără a avea posibilitatea de a dovedi consumul unei anumite cantități de energie termică de către pârât, inducând astfel instanța în eroare.

În conformitate cu prevederile art. 1024 din Codul civil al RM, (1) Dacă un profesionist furnizează consumatorului bunuri, lucrări, servicii, conținut digital sau alte prestații nesolicitate de acesta: a) lipsa răspunsului consumatorului sau orice altă acțiune ori inacțiune a consumatorului în legătură cu prestația nu se consideră încheiere a contractului și nu generează nicio obligație de plată din partea consumatorului; b) lipsa răspunsului consumatorului sau orice altă acțiune ori inacțiune a consumatorului în legătură cu prestația, nu constituie achiziție, păstrare, renunțare sau utilizare a prestației de către consumator și nu generează apariția unei obligații extracontractuale, a încheierii unui contract și nu atrage nicio obligație de plată din partea consumatorului; c) prin derogare de la punctul a), consumatorul poate considera prestația primită drept donație necondiționată din partea profesionistului.

Mai mult, art. 6 alin. (1) din Directiva Consiliului UE nr. 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii prevede că: Statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor, în conformitate cu dreptul intern, nu creează obligații pentru consumator, iar contractul continuă să fie obligatoriu pentru părți în aceleași condiții, dacă acesta poate continua să existe fără clauzele abuzive.

Prin urmare, având în vedere lipsa contractului și faptul că pârâtul nu a solicitat și nu a achitat serviciile în perioada indicată de reclamant în cererea de chemare în judecată, toate serviciile sunt furnizate pârâtului de către reclamant și alți furnizori în mod voluntar și se consideră donație necondiționată. Legislația stabilește în mod clar cine este furnizorul - acest rol poate fi exercitat doar de Termoelectrica SA și doar cu condiția existenței unui contract direct cu consumatorul. Însă reclamantul „nu observă" prevederile incomode pentru el privind faptul că serviciile, inclusiv încălzirea, trebuie să fie prestate în baza unui contract individual. Reclamantul nu are dovezi privind livrarea agentului termic către pârât, dar solicită plata din partea pârâtului, precum și afirmă că furnizează serviciul (fără acordul acestuia, fără contract și fără contoare). El afirmă că calculele au fost făcute corect și că lipsa contractului nu implică lipsa obligațiilor. Astfel, consideră că drepturile pârâtului, în calitate de consumator, sunt grav încălcate, întrucât lipsește un contract individual pentru furnizarea energiei termice și contoare, iar încheierea contractului i-a fost refuzată, în timp ce această energie continuă să fie „furnizată" ilegal.

Consideră pârâtul că nu au existat temeiuri pentru depunerea cererii de chemare în judecată și pentru admiterea ei, deoarece obiectul acțiunii – contractul lipsește.

Pârâtul Voznoi Vitalie consideră că i-au fost grav încălcate drepturile sale în calitate de proprietar și de consumator, în special dreptul de a încheia un contract pentru prestarea serviciilor, prevăzut la art. 6 lit. a), b), e) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 105/2003. Dreptul de a încheia contracte cu furnizorii de servicii de furnizare a energiei termice în condiții echitabile și transparente este un drept fundamental al consumatorului. Acest drept este garantat de legislația Republicii Moldova, care reglementează activitatea de furnizare a energiei termice și protecția consumatorilor. În acest sens, conform art. 9 din Constituția Republicii Moldova: (1) Proprietatea poate fi publică și privată. Ea se compune din bunuri materiale și valori intelectuale. (2) Proprietatea nu poate fi utilizată în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității persoanei. De asemenea, conform art. 46 din Constituția Republicii Moldova: (5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea cerințelor privind protecția mediului, asigurarea bunei vecinătăți, precum și respectarea altor cerințe care, conform legii, revin proprietarului.

Totodată, în conformitate cu art. 127 din Constituția Republicii Moldova: (1) Statul protejează proprietatea. (2) Statul garantează proprietarului exercitarea dreptului de proprietate în toate formele care nu contravin interesului public.

În temeiul celor expuse mai sus, consideră că instanța trebuie să respingă cererea de chemare în judecată depusă de SA Termoelectrica, ca inadmisibilă și ilegală, lipsită de temei și absolut nefondată, depusă cu încălcarea prevederilor art. 16 și art. 12 alin. (2) din

Legea privind protecția consumatorilor nr. 105/2003, art. 328, 329, 391 pct. (1) și art. 394 din Codul civil al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 august 2025, s-a dispus respingerea cererii înaintată de către pârâtul Voznoi Vitalie, privind examinarea în ședință publică, în ordine generală a cererii de chemare în judecată înaintată de „Termoelectrica" S.A., intervenient accesoriu Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, împotriva lui Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 39-40)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 august 2025, s-a dispus a înceta, din oficiu, procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica" S.A., intervenient accesoriu Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, împotriva lui Voznoi Vladimir, Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată, *în partea pretențiilor înaintate împotriva lui Voznoi Vladimir.* (f.d. 41-42)

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei și referința pârâtului, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța consideră acțiunea întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

Obiectul raportului juridic litigios îl formează neexecutarea de către proprietari, care este consumatori casnici, a obligației de plată a serviciilor comunale (consumul energiei termice).

În susținerea soluției de admitere a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) al Codului de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Din materialele cauzei, s-a constatat că, la 19 august 2024, între „Termoelectrica” S.A. și Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, a fost încheiat contractul de furnizare a energiei termice nr. *****. Obiectul contractului îl constituie furnizarea energiei termice consumatorului, la locul de consum specificat în datele generale. (f.d. 10-12)

Conform pct. 13 din contract, 1) furnizorul se obligă să livreze energie termică eficient, fără întreruperi și cu respectarea indicatorilor de calitate a serviciilor de distribuție și de furnizare a energiei termice sau a parametrilor agentului termic până în punctul de delimitare, în conformitate cu condițiile stipulate în licență, cu reglementările tehnice și standardele din domeniu și/sau în prezentul contract.

Potrivit pct.16 din contractul specificat supra, 1) consumatorul se obligă să achite integral și în termen facturile emise de furnizor și alți intermediari contactați de furnizor ori intermediarul de servicii.

În conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la locuințe, prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale pentru proprietari sau locatari se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari sau locatari. În cazul în care contractul, din motive tehnice, nu poate fi încheiat direct cu proprietarii/locatarii, acesta se încheie între prestatorii de servicii și administrator (asociația de proprietari din condominiu), care, la rândul său, încheie contracte cu fiecare proprietar/locatar.

Potrivit art. 49 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 187/2022 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu, din data încheierii între asociație și furnizor a contractului de furnizare a

serviciilor intermediate survin următoarele efecte juridice, fiecare consumator de servicii intermediate, deși nu încheie contract privind serviciile intermediate, se consideră, prin efectul prezentei legi, parte la contractul privind serviciile intermediate, în calitate de consumator de servicii, cu excepția consumatorilor care, în condițiile legii, au un contract individual încheiat cu furnizorul serviciului respectiv.

În context, se impune a fi specificat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, apartamentul ***** din mun. Chișinău, str. *****, aparține cu drept de proprietate lui Voznoi Vitalie, Voznaia Eudochia și Voznoi Vladimir (decedat), în temeiul certificatului nr. ***** din 15 decembrie 2021 și contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. *****din 25 august 1995. (f.d. 13-14)

Astfel, reieșind din factura de plată eliberată de „Info Bon" S.R.L. pentru luna februarie 2025, proprietarii apartamentului *****, situat în mun. Chișinău, str. *****, au acumulat o datorie la plata pentru energia termică (încălzire, prepararea apei calde, încălzire curentă, prepararea apei calde curent) în sumă de 67 310,69 lei. (f.d. 15)

Tot aici, se reține că, partea reclamantă în conținutul acțiunii a indicat faptul că, deși conform ultimului document de plată/factură din februarie 2025, pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 67 310,69 lei, „Termoelectrica" S.A. solicită doar încasarea sumei în mărime de 10 476,37 lei, acumulată în perioada august 2024 – februarie 2025 (inclusiv), conform calculului „Info Bon" S.R.L. (f.d. 16)

Judecătorul menționează că, în conformitate cu art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

Potrivit art. 9 alin. (1) al Codului civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

În acord cu art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Potrivit prevederilor art. 776 al Codului civil, obligațiile se nasc din contract fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate art. 858 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în

modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

De asemenea, se reține că, conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Totodată, potrivit prevederilor art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În conformitate cu pct. 3 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale nr. 281 din 17 aprilie 2024, serviciile se prestează consumatorilor în baza contractelor încheiate direct cu furnizorul/prestatorul/operatorul de servicii. Serviciile care, din motive tehnice, nu pot fi prestate individual consumatorului, se prestează condominiului în întregime, cu încheierea contractului dintre furnizor/prestator/operator de servicii și asociație/gestionar (servicii intermediate), asociație/gestionar și proprietar.

Printre serviciile comunale în pct. 5 din Regulamentul aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 281 din 17 aprilie 2024 se enumeră: 1) livrarea energiei termice pentru încălzirea unității, a locurilor de uz comun din blocurile locative, precum și pentru încălzirea și/sau prepararea apei calde menajere, și/sau pentru răcire.

Respectiv, potrivit pct. 112 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. nr. 281 din 17 aprilie 2024, plățile pentru serviciile comunale și necomunale se percep de la proprietarii/locatarii de unități, în baza facturilor de plată lunare pentru fiecare tip de serviciu, eliberate de asociație/gestionar sau furnizor/prestator/operator de servicii/intermediar la decontări.

Reieșind din conținutul pct. 115 din Regulamentul menționat supra, se reține că, plățile pentru serviciile prestate se achită până la data indicată în factura de plată. La

solicitarea consumatorilor, plata pentru serviciile prestate poate fi achitată în prealabil pe o durată convenită de părți, conform condițiilor stipulate în contract și/sau în conformitate cu actele normative care reglementează fiecare serviciu separat.

Astfel, coroborând prevederile legale citate supra cu circumstanțele cauzei, se conchide că, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează şi, respectiv, se achită costul acestora.

Concomitent, judecătorul reține, că încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar o obligațiune legală a prestatorului de serviciu, dar şi a consumatorului. În același timp, *în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii şi locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine şi încăperilor nelocative), aceştia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.*

Prin urmare, judecătorul apreciază critic argumentul pârâtului Voznoi Vitalie precum că, „Termoelectrica" S.A. nu are temeiuri juridice să solicite de la pârât plata unor servicii pe care acesta nu le-a solicitat și pentru care nu există un contract individual sau un alt act juridic în formă scrisă încheiat între reclamant și pârât sau între intervenient sau pârât, or, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate.

Totodată, se impune a fi specificat că, judecătorul nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de furnizare a energiei termice pentru locul de consum situat în mun. Chișinău, str. *****, *****, urmează a fi

pusă în sarcina pârâților Voznoi Vitalie și Voznaia Eudochia în calitate de consumatori al serviciilor prestate de „Termoelectrica” S.A.

Respectiv, ținând cont de faptul că, pârâții Voznoi Vitalie și Voznaia Eudochia, în perioada august 2024 – februarie 2025, înregistrează o datorie în mărime de 10 476,37 lei față de „Termoelectrica” S.A. pentru consumul energiei termice, judecătorul conchide asupra temeiniciei pretenției cu privire la încasarea datoriei în mărime totală de 10476,37 lei, acumulată pentru perioada specificată supra.

Concomitent, judecătorul consideră relevante prevederile art. 796 și art. 797 din Codul civil, conform cărora, dacă doi sau mai mulți debitori datorează o prestație în așa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sunt legați solidar. O obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic sau prin lege. Atunci când se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligații indivizibile, debitorii sunt ținuți solidari pentru plată în folosul creditorului.

Din considerentele expuse, judecătorul va dispune încasarea în mod solidar de la pârâții Voznoi Vitalie și Voznaia Eudochia în beneficiul „Termoelectrica” S.A. a datoriei formată pentru energia termică în mărime de 10 476,37 lei.

De asemenea, se atestă că, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat compensarea din contul părții pârâte a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 469,01 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit cu art. 82 al Codului de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform pct. 1.1.2. din Anexa nr.1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, […] cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 5001 – 50 000 lei […] constituie 250 lei + 4% din valoarea acţiunii care depășește 5 001 lei.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac.

(2) Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. *Notă:* Se declară neconstituțional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” din teza a doua a art. 2 alin. (2) conform Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 20 din 26.09.2024, în vigoare 26.09.2024.

Așadar, se atestă că, prin ordinul de plată nr. ***** din 23 mai 2025 se confirmă că, „Termoelectrica” S.A. la depunerea acțiunii a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei, iar prin ordinul nr. ***** din 23 mai 2025 se confirmă că, „Termoelectrica” S.A. la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în mărime de 469,01 lei. (f.d. 2, 3)

Pornind de la temeinicia pretenției patrimoniale invocate, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante cheltuielile de judecată în sumă totală de 669,01 lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Sintetizând cele elucidate și constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica” S.A., intervenient accesoriu Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, împotriva lui Voznoi Vitalie și Voznaia Eudochia privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 238-241 și art. 276^2 - 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica” S.A., intervenient accesoriu Î.M.G.F.L. nr. 19 din mun. Chișinău în procedura falimentului, împotriva lui Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează, în mod solidar, de la Voznaia Eudochia și Voznoi Vitalie în beneficiul „Termoelectrica” S.A. datoria ce rezultă din contractul de furnizare a energiei termice nr. ***** din 19 august 2024, în mărime de 10 476,37 (zece mii patru sute șaptezeci și șase lei și 37 bani) lei, acumulată în perioada august 2024 – februarie 2025 la locul de consum situat în mun. Chișinău, str. *****, ***** și cheltuielile de judecată în sumă totală de 669,01 (șase sute șaizeci și nouă lei și 01 bani) lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 11 145,38 (unsprezece mii una sută patruzeci și cinci lei și 38 bani) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul

Centru).

Judecător Galina CIOBANU